

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszu-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Szt.-János-utca 19. sz. I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyön-
gyössy István szerkesztőhöz Dicső-Szent-
Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Brassó, Szent-János-utca 19. sz. (új) I. emelet.
hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve
küldendők.

Hirdetések és Nyilt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre
1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor
50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-
díj fizetendő.
Nyilttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. **Budapestben**
Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus)
Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát.
Bécsben: Daube G. L. és társa Haasenstein és
Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik
Alajos, Dukes M.; **Berlinben:** Rudolf Mosse
Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirde-
tési irodájában.

Románjaink.

Hogy mily frivol a románok nemzeti-politi-
kai martyriuma, melylyel pár tucsat félelismert
genie s ezek visszhangja nagy-szebeni értekez-
letükön csak imént kérkedett, arról megczáfolt-
hatlan módon tanuskodik az a tény, hogy
conventiculumjokat egész háborítatlanul meg-
tarthatták s helyenkint igen különös resolutiói-
kat nemcsak kimondhatták, hanem közzé is
tehettek.

Midőn a Nagy-Szebenben egybegyűlt nem-
zetiségi politikusok az uralkodóház iránti hódol-
latukat s az összmönarchiához való ragaszkodá-
sukat ismételtén s a legerélyesebben hang-
súlyozták, a hazáról pedig csak úgy mellékesen
„szégyenből“ emlékeznek meg, — ez nagyon
gyámoltalan s épen azért könnyen átlátható
manőver, mely senkit sem vezet tévútra. —
Magyarország koronás királya igen szépen kö-
szöni az oly magyar állampolgárok homagiális
hódolatát, kik a magyar államnak csak rosszul
leplezett idegenkedést, sőt ellenségeskedést szen-
telnek. Hogy a magyar nép mint vélekedik
az ily „hazafiakról“, azt szükségtelen tovább
fejtegetni.

A szebeni resolutió dagályában mégis akad
két pont, melyhez hozzá lehetne járulni; ilyen
a köztünk és Románia közt létező vámháboru
megszűnésére és a két szomszéd állam közti
katonai conventió megkötésére vonatkozó kívá-
nalom; habár a szebeni államférfiak rögtön rá-
akasztják az első jó eszmére a saját esörgő-
sipkájukat, a mennyiben azon naiv megjegy-
zést fűzik hozzá, hogy e dolgokra addig gon-
dolni sem szabad, a míg a magyar románok
elégedetlenek.

A magyar románok nagy többségükben
egészen elégedettek; csak a stréberek elégedet-
lenek, a kik a nemzetiségi agitatók útján akar-
nak érvényt szerezni normális előmenetelre elég-
telen képességeik számára. A derék románok,
a becsületes talentumok teljes méltánylást ta-
lálnak a magyar államnál, minden hatósági

testületben találunk románokat s nem is oly
ritkán igen magas állásban.

Á szebeni declarauk a passivitási poli-
tika mellett való megmaradást határozták el.
Jól tudják, miért. Mert aktivitásuk mit sem
használna nekik, a mennyiben connationalisaik
többsége mit sem akar tudni róluk s az or-
szággyűlésre nem küldené őket. (r. z.)

A költségvetési vita előestéjén.

A rövid haj hamar meg van fészülve s a
fiatalság könnyen bánik a szóval. Pártjaink
közt a legkisebb s legfiatalabb, az Ügron Gá-
bor vezetése alatt keletkezett „tisza“ 48-as
párt megtartotta értekezletét s röviden elhatá-
rozta, hogy általánosságban sem fogadja el az
1891. évi költségvetést.

Őszintén sajnáljuk, hogy ez ifjú párt is
ama régi tévedésnek engedi át magát, melybe
ellenzékeink az alkotmányos budget lényegé-
nek félreértése folytán estek s modernitása, sőt
radicaliskodó liberalismusa dacára sem akarja
megérteni, hogy egy alkotmányos, a király ál-
tal esküvel biztosított közjogon, melynek alap-
ján nyerték mandatumukat maguk a képvisel-
ők is, tehát feltétlenül törvényes alapon álló
kormány költségelirányzatát általánosságban
meg szabad tagadni.

Mindenekelőtt azzal kell számolnunk, hogy
az államhatalom eddigi hordozói oly radicalis,
nemcsak az alkotmány legbensőbb lényébe,
hanem a velünk szövetségzett Ausztria viszo-
nyaiba s érdekeibe is a legmélyebben belenyúló
átalakulást, minőt a kormány átvétele az 1848-
asok által magával hozna, ellenállás nélkül
megtörténni nem engednének, sőt minden al-
kotmányosan megengedett eszközt alkalmazná-
nak s különösen a választókhoz appellálnának,
mielőtt a hatalmat kezükből kiadnák. Ez hó-
napokat venne igénybe; de vajjon nem kell
az államnak ez idő alatt is bevételének lenni
s kiadásokat tenni?

Azonban föltéve még azt az esetet is,
hogy a választókra történt hivatkozás az ellen-

zék javára dől el és ez kormányra jut: nincs
neki is szüksége annak rendje szerint megál-
lapított költségvetésre addig is, míg a közjogi
átváltozást tető alá hozta? Nem volna-e prak-
tikusabb, ha az ellenzék akaratát a javaslat
részleteiben vinné keresztül s olyképp abban a
pillanatban, mikor — az approbationál — a
kormány megbuktatta s ő lesz hivatta a kor-
mány átvételére, mindjárt kész budget állna
rendelkezésére, melylyel legalább ideiglenesen
gazdálkodhatnék addig, míg oly budget-t ké-
szíthet, mely tökéletesen az ő elvei szerint van
szerkesztve.

Ennek a gondolatnak e pillanatban bizo-
nyára csak akademikus értéke van. Az ellen-
zéknek fractionkint és a maga egészében még
sok vedlésen kell keresztül mennie, míg több-
ségre jut. De hasznos és szükséges a fogalmak
tisztázása és különösen abban, a mi fundamen-
tális igazság és magát az alkotmányt is a leg-
bensőbbben érinti, valamint soha sem szabad
késni a belopódzott tévedésekkel szemben, me-
lyek közéletünkbe befészkelődtek, nyíltan s
erélyesen fellépni.

Egy alkotmányos kormány által beterjesz-
tett költségvetésnek a limine elvetése pedig
ilyen nagy s veszedelmes tévedés. (r. z.)

Külföld.

Orosz felfogás a helyzetről. A „Pol. Corr.“ pé-
tervári levelezője szerint az ottani körök, minthogy
a rohnstocki és bécsi uralkodó-találkozások és Crispi
florenczi beszéde alapján, felvilágosítást nyertek a
hármass szövetség valódi szándékáról, úgy vannak
meggyőződve, hogy a politikai nyugalom, legalább a
Balkán félszigeten, egy időre nem fog megzavartatni.
Most már világosan látják, hogy a hármass-
szövetség tagjai mit sem fognak kezdeményezni a bolgár kér-
dés megoldására, de az ellentéteket sem akarják
élesebbé tenni és valamint a bolgárokat nem fogják
függetlenségük kikiáltására bátorítani, azonképpen
nem hajlandók Coburg hercege elismerését sem ki-
mondani.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Szegény néni! . . .

(Franziából.)

(Folytatás.)

III.

Kétszáz méternyire a falutól emelkedett a „Kó-
sza lélek“ tanyája. E névvel jelölik a Beauce vidé-
kén az a fajta országútkoptató sehonnai munkásokat,
kik a nélkül, hogy valami határozott mesterséget űz-
nének, az év egyik végétől a másikig koldulva csa-
varognak faluról-falura, hébe-hóba munkát is vállalva,
ha akad, ki hasznukat veheti.

A mi „Kósza lelkünk“, kétségkívül belefáradva
a kóbor életbe, néhány évvel ezelőtt építette a mon-
dott helyen vályogkunyhóját, hol magában élt, mint
egy farkas, vesztegzár alatt tartva a falu népétől,
mely benne mindig a „Kósza lelket“ látta s így rossz
szemmel nézett rá.

Már most egy reggelen, két héttel a néne ha-
lála után, Poireret, a mint a piacra igyekezett, e
házikó előtt vitte el útja. Körülötte szabadon ereszt-
ve kaparásztak mindenfelé a „Kósza lélek“ csibéi.
Poireret észrevette, hogy az egyik valami sajátságos
tárgyat cibál a csőre hegyével. Oda lépett, a csirke
meg elszaladt. Poireret fölemelte a tárgyat. Rozsdaette
vasdarab volt, mely egy tekergő kigyót ábrázolt.

— Nini, akár csak a néni iskátulyájának a fo-
gantyuja! — mormogá.

Körülnézett. Senki sem látta. A „Kósza lélek“
nem volt otthon, a mezőn sem volt senki. Poireret a
kigyót zsebébe csusztatá s békésen folytatta útját.
Este haza érve, oda dobta a vasat a konyhaasztalra.

— Asszony, nézz csak ide egy kicsit!

— Jézus! — kiáltá Poireré, összezsapva a ke-
zét. — A skatulya fogója!

— Az hát. Persze, hogy az! — mondá nagy
komolyan Poireret. Aztán elbeszélte, hogyan és hol ta-
lálta a fogantyut.

— Ő az, a „Kósza lélek“! — kiáltá az asszony
hevesen. — Nem lehet más, mint ő. . . Ugy-e le-
vágják a nyakát, Poireret?

— De le ám! — felelé amaz.

— Szegény néni! . . . Hogy örül majd, ha
levágják a „Kósza lélek“ fejét! . . . Soha ki nem
állhatta őt!

Poireret még az este bement a városba. Másnap
már jöttek a zsandárok a „Kósza lélek“-hez. Rögtön
megejtették a vizsgálatot s a tűzhelyen a hamu kö-
zött megtalálták a nyolcz aczélsarkat, mint egyedüli
maradványait az elégett doboznak. A „Kósza lélek“
vallott is.

Mikor gyalog, kezét összekötve vitték a zsan-
dárok lovaik között, egész Francheville lakossága sor-
falat képezett s ott volt mindjárt az első sorban bom-

lott hajjal, átkozódva, Poireré is. Nénje gyilkosának
láttára karmait előre szegezve akart rárohanni. Ha
erővel vissza nem tartják, összetépte volna. De kár-
pótolta magát; habzó szájával, kidülledt szemekkel
köpdösött a fogoly arcába s állkapcsait mintegy ha-
rapásra tátra, ordította:

— Levágják a fejedet! . . . Ott leszek, mikor
levágják! Hallod-e, gyilkos gazember . . . ott leszek

IV.

A „Kósza lélek“ a törvényszék előtt egy üldö-
zött vad alattomoságával viselte magát. Gaztettét
kénytelen volt bevallani, de a helyet, hova a pénz
rejtette, makacsul vonakodott megjelölni.

Halálra ítélték.

Mikor az ítéletet felolvasták, Poireré tombolt
örömben. Ott, a bírák jelenlétében kiáltozá:

— Nagyon jól van! Helyes! . . . Éljenek a tör-
vénytevő urak!

De midőn férj és feleség, elejétől fogva végig
hallgatván a tárgyalásokat, haza tértek, gondokba me-
rülve némult el mindakettő s mintha nem fizlett vol-
na nekik a szalonnadarab sem, melynek fogyasztásá-
hoz fogtak. Végre megszólalt Poireré:

— Tudod-e mit, Poireret? Hej, csak nagy sem-
mirekellő ez a „Kósza lélek“! . . . Mi haszna belőle,
ha nem mondja meg, hol van a pénz? Ugy is lefeje-
zik . . . aztán vége a tizezer franknak!

Hírek Bulgáriából. Sophiából írják okt. 27-ről a müncheni „Allg. Ztg.”-nak: Ugyanakkor, midőn a sobranjét a szokásos szertartások között megnyitották, a képviselők között az a hír kelt szárnyra, hogy két miniszter, Tonceev és Mutkorov lemondani készül. Ezen lemondásoknak csupán az lesz a következménye, hogy Stambulov kormánya két fiatal erővel lesz gazdagabb, de a kormány politikája miben sem fog változni. A képviselők már majdnem teljes számban egybegyűltek s köztük újra, pár évi szünet után ismét láthatni nemzeti viseletű földműveseket. — A sobranjében és azon kívül mi sem érdekli jelenleg annyira az embereket, mint a görög patriarcha ellenséges magatartása a bolgár törekvések iránt Macedóniában. A patriarchának atemplomok bezárására vonatkozó rendeletét a bolgárok kezdetben azzal a tréfás megjegyzéssel fogadták, hogy: „ha a görögök bezárják templomaikat, akkor az imádkozni vágyók majd a bolgár templomba fognak járni.” Egyes megfontoló politikusok azonban komolyabban fogták fel az ügyet, a mennyiben a patriarcha eljárását veszedelmesnek tartották a bolgárok ügyére nézve. A szultán ez által könnyen arra lesz indítható — így okoskodtak — hogy ezentul vonakodni fog reformokat léptetni életbe Macedóniában, és a jogara alatt levő keresztény lakosságnak nem ad többé kiváltságokat, mert ime attól kell tartania, hogy ha a nemzetiségek egyikét kielégíti, a többiek elégedetlenségét idézi föl. Másrészt az okumeniai patriarcha lépése felizgatja a görögöket a bolgárok ellen és viszont, a [minek könnyen káros következményei lehetnek, nemcsak Macedóniában, hanem Bulgáriában is. A görögök eddig teljes egyenjogúságot élveztek a fejedelemségben a többségben levő bolgár elemekkel. A mostani sobranje-ben is több görög képviselő foglal helyet. Ha a görögök akadékoskodása miatt a bolgároknak kellemetlenségük lesz, p. o. a bolgár püspökök berátját semmisnek nyilvánítanak, akkor a bolgárok, a hol csak módjukban lesz, bosszút fognak venni a görögökön. Így azután könnyen ismétlődhetnének az 1884. és 1885-iki philippopoli zavargások.

Natalia királyné emlékirata. Mint a „P. Lloyd”-nak Belgrádból távirják, Natalia királyné, több ízben jelzett emlékiratával elkészült s azt legközelebb szerb és francia nyelven röpirat alakjában ki fogja adni. A királyné említett közleményében bebizonyítani törekszik, hogy Theodosius metropolita döntvénye, a melylyel annak idején a válást kimondta, merőben önkényen alapszik és a királyné jelenlegi viszonya fiához nyilvánvaló ellentétben áll minden polgári és egyházi jogi határozmányokkal. Az emlékirat túlnyomó része Milán király ama vádjainak megczáfolásával foglalkozik, mintha Natalia királyné az ország politikai eseményeinek folyamát egyáltalán, vagy épenséggel káros hatással befolyásolni törekedett volna. A királyné, állításainak igazolására kezei között levő számos okmányt tesz közzé.

A munkás-kérdés Franciaországban. Mint a „Pol. Corr.”-nak Párisból írják, a francia kormány

Poiret, egy darab kenyeret vágva, nyomaték-kal mondá:

— Biz az csúfság tőle . . . valóban csúfság!

E naptól kezdve beszélgetésük mindig a „Kósa lélek körül forgott. Folyton szilaj szitkokkal illették őt, de lelkük mélyén mégis megőrizték a reményt, hogy az elítélt beszélni fog. Egyre járták a várost, hol egyik, hol a másik, lesve a fogházból kiszivárgó híreket. Így tudták meg azt is, hogy az elítélt felebezése visszavetett.

Mult az idő. Már a kivégzés napját is kezdték emlegetni s a „Kósa lélek” még mindig megőrizte némaságát. Poiretné a kétségbeesés már annyira vitte, hogy egész az ügyészig tolakodott a kivégzés elhalasztásának kieszközölése végett.

— Pár nap ide vagy oda, bíró úr, ez nem olyan nagy dolog s a „Kósa” talán mégis beszélni fog.

Az ügyész, megbotránkozva viselkedésén, keményen lehugogatta.

Ádáz haraggal tért haza.

— Látod, Poiret, — mondá férjénök — ezeknek a törvény embereinek kemény szívük van . . . nagyon kemény. . . . Nagyon mordul bántak vele s aztán, az ördögbe is, megbicsakolta magát. Lettek volna csak egy kissé nyájasabbak hozzá . . .

Nem fejezte be, a mit mondani akart, hanem aztán egész éjjel egy tervet forgatott agyában.

(Vége következik.)

által a munkás-kérdésben kiküldött enquéte folytatja a szükséges adatok beszerzésére megindított actióját és pedig első sorban a gyári munkások munkaidejére nézve. A gyári munkások részéről eddig 22,517 válasz érkezett be és ezek szerint 5115 munkás eltele nyilatkozott a munkaidő minden törvénybeli megszabásának; 5738 munkás nyolcz órai munkaidőt kíván; 10,817 munkás 9-től 12 óráig tartó napi munkaidőt igényel, míg 847 válasz teljesen határozatlanul hangzik. E válaszokból kitűnik az is, hogy nagyobbára minő magas a munkabér a gyárak legnagyobb részben.

Crispi és Caprivi találkozása alkalmával a „Pol. Corr.” szerint fontos szerepet fognak játszani a Németország és Olaszország között levő kereskedelmi politikai viszonyok átalakítására czélzó tárgyalások. Nagyon valószínűnek tekintik, hogy a két államférfiúnak sikerülni fog a megegyezés.

Belföld.

Orczy Béla báró lemondása. Orczy Béla báróról, kinek lemondását már említettük, ujabban a következőket jelentik: Orczy báró miniszter, ki hosszú államférfiúi pályáján gyakran nehéz viszonyok között, az országnak nagy szolgálatokat tett és magának mindenfelől oly rendkívüli rokonszenvet tudott biztosítani, a miniszterelnök előtt kijelentette azon szándékát, hogy nyugalomba óhajt vonulni. A miniszterelnök kérésére Orczy br. miniszter kijelentette, hogy a miniszteriumot még addig vezetni fogja, a míg annak költségvetését a képviselőház elintézi. Orczy báró utódjára vonatkozólag csak az ő Felsége személye körüli miniszterium költségvetésének megszavazása után fognak dönteni. Valószínű, hogy Szögyény László külügyministeri osztályfőnök lesz Orczy báró utódja.

Kereskedelmi viszonyunk Németországgal. A magyar kereskedelmi miniszterium szakbizottságába Németországgal való kereskedelmi viszonyunk javításának és a tarifa-szerződés megkötésének ügyében az első eszmecsere már megtörtént. Felmerültek ugyan némi aggodalmak egyes iparvámok leszállítását illetőleg, de a jelen voltak általánosan a Németországhoz való közeledés és mind a két fél érdekeinek kiegyeztetése mellett foglaltak állást, a kereskedelmi miniszterre bízván a szükséges előzenység határainak megszabását. A jelen voltak túlnyomó része helyeselte ugyan a vámleszállításokat, sőt erre vonatkozólag konkrét javaslatok is történtek, de a miniszter azok fölött a tanácskozást, mint korait, mellőzni kívánta.

Az elkeresztelések ügye. A „Pol. Corr.”-nek távirják Rómából: A vaticáni körökben azt remélik, hogy az elkeresztelések ügyében sikerülni fog a megegyezés a szentszék és a magyar kormány között. A mindkét részről uralkodó határozottan előzékeny dispositiók jogosulttá teszik azt a föltevést, hogy e kényes ügyben fenforgó nehézségek nem fognak legyőzhetetleneknek mutatkozni. A magyar kormány a pápai curiának, a szóban forgó ügyre vonatkozó legutóbbi jogyzékére, hír szerint, még nem válaszolt. — Ugyancsak az elkeresztelések ügyében a „Pol. Corr.” budapesti levelezője hangsúlyozza, hogy a magyar kormány, álláspontját, az ellenkező híresztelések daczára, változatlanul fentartja. Szapáry gróf látogatása Galimberti nuntiusnál, e részben nem okozott változást. A „Pol. Corr.” budapesti levelezője hangsúlyozza, hogy a tárgyalások, a mi a főpapság álláspontját illeti, közvetlenül Rampolla államtitkár és Simor herezegprimás között folynak, ha tehát Szapáry gróf alkudozásokba akarna bocsátkozni, akkor más utat kellene választania.

Az országházából. A képviselőház m. hó 30-án rövid ülést tartott Bokross Elek elnökle alatt, melyen a szerzői jog védelme tárgyában Olaszországgal kötött nemzetközi szerződés becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot és a királyi bíróságoknál felmerült bünygyi költségek behajtásáról és elszámolásáról szóló törvényjavaslatot harmadik olvasásban is megszavazták. Ezután Istóczy Győző indokolta az ingó dolgok részletfizetés mellett való eladásának szabályozását czélzó törvényjavaslatát, felsorolván a részletfizetési üzleteknél előforduló számos visszaélést. Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter szigoruan tárgyalagos criticával bonczolgatta Istóczy törvényjavaslatát, melynek czélzatával egyetért, de gyakorlatilag nem tartja kivihetőnek. A részletfizetések körül számos visszaélés követtetik el s ezek meggátolására már készül a miniszteriumban a házalás és a

vándor ipar szabályozására vonatkozó törvényjavaslat, mely lehetőleg még a jelen ülészek alatt be fog nyújtani. S ha ez nem lenne elegendő a visszaélések meggátolására, úgy az igazságügyminiszter is megfogja tenni a maga hathatós intézkedéseit. Ez indokból Istóczy törvényjavaslatát a napirendről levétetni javasolta. Az egész ház osztatlan tetszéssel és helyesléssel fogadta Baross Gábor megnyugtató és kielégítő válaszát. Istóczy Győző viszonzválaszában azzal vádolta a kormányt, hogy a képviselőket gátolja a kezdeményezési jog gyakorlatában, a mennyiben tíz év óta nem fogadott el ellenzéki képviselőtől törvényjavaslatot. Baross Gábor miniszter tiltakozott e vád ellen. A képviselők kezdeményezési jogát a kormány nem korlátozza, csak védelmezi a saját álláspontját, ép oly joggal, mint az egyes képviselő a magáét és a ház bölcsessége dönt a két ellentétes nézet között. Ezután a ház egyhangulag levette a napirendről Istóczy törvényjavaslatát.

A legközelebbi ülés nov. 4-én lesz, mikor is az 1851-ik évi állami költségvetés általános tárgyalása kezdődik.

A romániai vasuti csatlakozások. Az erdélyrészi határ alkalmas pontjain és pedig a tölgyesi, gyimesi, vöröstoronyi és vulkáni szorosokon át Romániával létesítendő négy újabb vasuti csatlakozás terve iránt már hosszabb idő óta folytak a tárgyalások a magyar és román kormányok közt. Végre e tavasszal a román kormány, teljes elejtését kívánva a tölgyesi csatlakozásnak, beleegyezett abba, hogy a gyimesi csatlakozás minden körülmények közt kiépíttessék; a vöröstoronyi és vulkáni csatlakozások közt pedig a magyar kormány tetszésére bízta a választást — annak kijelentése mellett, hogy a maga részéről előnyt ad a vöröstoronyiak. A magyar kormány hajlandónak nyilatkozott arra, hogy előbb a vöröstoronyi csatlakozás építtessék ki és hozzátette, hogy legfeljebb öt év alatt a vulkáni csatlakozást is létesíteni óhajtja. Mihelyt e tárgyban megérkezik a román kormány válasza, ki fog szállani a nemzetközi bizottság a csatlakozási pontok megállapítása végett. Tekintettel a határszélek talajviszonyaira, igen valószínű, hogy valamennyi csatlakozás végállomása magyar területen fog kiépíttetni.

Törvényjavaslat a kiseddóvásról. A képviselőház közoktatási bizottsága tegnap tárgyalta s élénk vita után lényeges módosítás nélkül elfogadta a kiseddóvásról szóló törvényjavaslatot. A javaslatnak a képviselőházban leendő előadásával Haraga Viktort bízták meg.

A román conferentia.

(Vége.)

A román nemzeti párt harminczas bizottsága m. hó 28-án késő estig ülésezett és 29-én délelőtt meg délután is szakadatlanul értekezett a plénum elé terjesztendő határozati javaslat ügyében. A bizottság tárgyalásai csak névleg voltak zártak, tényleg részt vett azokban minden delegátus mint hallgatóság. — Csak azért mondták ki a bizottsági üléseket zártaknak, hogy a magyar hírlapírók ki legyenek zárva, míg a román újságírókat mind bebocsátották.

A plénum este tartotta meg értekezletét Pap György elnökle alatt és ezen Babes Vincze előterjesztette a harminczas bizottság jelentését. A jelentés veleje az, hogy az adott viszonyok közt a hatalomhoz való közeledés, az azzal való egyezkedés lehetetlen volna, ha csak a román nemzet kapitulálni nem akar s nem akarja feladni létföltételeire való jogos igényeit; nem marad tehát egyéb hátra, mint az eddigi passiv resistentia mellett megmaradni. Kimutatja a közoktatásügyi miniszter beavatkozását román egyházi s iskolai ügyekbe s azt absolutisticus jellegűnek mondja. A mi az emlékiratnak a legmagasabb trón elé terjesztését illeti, tanácsosnak tartja a bizottság, hogy előbb a közvéleményt felvilágosítsák és megnyerjék az eszmének.

Az értekezlet erre egyértelműleg elfogadta következő határozati javaslatot:

1. A gyűlés a tegnap előterjesztett jelentést tudomásul veszi.

2. E jelentés alapján változatlanul fentartja az 1881., 1884. és 1887. évi értekezleteken megállapított nemzeti programot.

3. A nemzeti érdekek előmozdítására alkalmas eszközöknek megteremtésével és határozatainak végrehajtásával az értekezlet a központi választmányt bizza meg, melyet teljes mérvben fog támogatni.

4. A nemzeti párt közgyűlése elfogadja azon in-

dokokat, melyekből a központi választmány eddig nem tartotta opportunusnak, hogy memorandumot terjeszsen elő. Egyidejűleg, tekintettel arra, hogy a helyzet nehezebbé vált, a központi választmány tagjainak számát 25-re emelték és megbízták a választmányt, hogy politikai emlékiratot bocsásson közre, mely a román nemzet minden panaszát tartalmazza. Az emlékirat előterjesztése alkalmas időpontban történjék.

Babes ezután megvilágította a helyzetet. Hangsúlyozta, hogy a magyarországi románok nem gravitálnak kifelé, hanem hű alattvalói Ausztria-Magyarországnak és a habsburgi dinastiának, kik a hazának boldogságát óhajtják. Ezen nyilatkozatot az értekezlet magáévá tette; ép úgy azon óhaját, hogy hazánkat Romániához benső barátság fűzze politikai és kereskedelmi tekintetben és katonai egyezmény jöjjön létre köztük a hármasszövetség erősödése érdekében. Szavait a haza s a király és a monarchia életteljesével végezte. (Viharos tetszés.)

A központi választmányba beválasztották a következő tagokat: Babes, Dr. Ratiu, Coroianu, Popp G., Dr. Lucaciu, Eugen Brode Cristea, Barceanu, Dr. Diaconoviciu, Brendiceanu, Dr. Misu, Rotariu, Oneu, Dr. Mihályi, Dr. Popa G., Hosszu, Longiu, Popovici M., Pop Ignác, Filip, Muresianu, Csató, Barbu, Andriu, Conru.

Ezzel az értekezlet véget ért.

Az utolsó értekezletre a tanácsteremben sok vidéki is megjelent és a nagy-szebeni görög-keleti teológiai facultásnak majdnem összes növendékei ott voltak mint hallgatók. Üdvözlő iratok érkeztek a bécsi román fiataliságtól, Oraviczáról, Fehértemplomról, Abrudbányáról, Oravicza melletti Szeverinből, Naszódorról, Karánsebesről és Aradról.

T a n ü g y.

A „Brassómezei Hivatalos Tanítótestület” ez idei rendes közgyűlését folyó évi november hó 7-én és 8-án, Brassóban az áll. kereskedelmi akadémián nagy termében fogja megtartani, melyre a tanítótestület rendes, tiszteletbeli és pártoló tagjait, valamint a nevelés-oktatás ügye iránt érdeklődőket hazafias tisztelettel meghívjuk.

T á r g y s o r o z a t.

November 7-én d. e. 8—10 óráig: a központi igazgató választmány ülése a belvárosi áll. elemi fiúiskola helyiségében.

November 7-én d. e. 10 órakor:

1. Elnöki megnyitó beszéd.
2. A múlt közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása.
3. Titkári jelentés a testület évi működéséről, felolvassa Józsa Mihály tanító-testületi titkár.
4. „Madách írói jelleme.” Felolvassa Dr. Körösy György r. kath. főgymn. tanár.
5. A „segélyező egyesület” alapszabály-tervezetének tárgyalása. Előadja a titkár.
6. Bizottságok kiküldése: a) a könyv- és irattár, b) a testületi pénztár, c) a Csere-, Rab-, Molnár V. és Csia-alapok megvizsgálására.

November 7-én d. u. 3 órakor:

7. Emlékbeszédek: a) Erhardt Teréz volt tatrangai áll. isk. tanítónő fölött: tartja Biró Vincze zajzoni ig. tanító; b) Nagy Gyula volt türkösi áll. isk. tanító fölött: tartja Bartha Károly tatrangai ig. tanító.
8. „Az elemi iskolai írásbeli feladványok jelentőségéről, tekintve azoknak nevelési oldalát.” Felolvassa Szász Károly r. kath. tanító.

November 8-án d. e. 9 óráig:

9. Az egyes járási körök paedagogiai munkásságáról szóló jelentések, és pedig: a háromfalusi, a négyfalusi, a krizbai és a brassói vagy központi kör.
10. Az árvaházi alapítvány ügyének rendezésére vonatkozó javaslat előterjesztése. Előadja Józsa Mihály titkár.
11. Az egyes bizottságok jelentései s az ezek alapján szükségesnek mutató intézkedések.
12. A központi választmány által hirdetett pályakérdésekre vonatkozó bírálatok felolvasása, esetleg a jutalomdíjak kiosztása.
13. A kellő időben beadott indítványok tárgyalása. 14. Testületi tisztségviselők és a választmányi tagok megválasztása.

Brassó, 1890. október hó 10.

Bede Dániel,
elnök.

Józsa Mihály,
titkár.

N A P I H I R E K.

Szobor fölszentelés. Úgy egyházi, mint magyar nemzeti szempontból nevezetes ünnepély színhelye volt f. hó 2-án, vasárnap délelőtt a brassói szent-Ferencz-rendi szerzetesek belvárosi szerény temploma. A társadalmunkban rokonszenves tiszteletben részesülő atyák buzgósága ugyanis, a hívők áldozatkészségén díszes lourdesi Szűz-Mária szobrot emelt a templom főoltárára. E szobrot szentelte fel nagy assistentia mellett Möller Ede apát-plebános úr ő méltósága. A „Veni Sancte” után ő méltóságától tartalom és forma tekintetében oly tökéletes s a hazafias érzelmek és kötelességek fejtegetésében olyan magasan szárnyaló beszédet hallott a templomot szorongásig megtöltő közönség, a milyenre a honvédszázlószentelés óta nem emlékeznek. Feledhetetlen marad a hatás, melyet a beszédnek különösen az a része keltett, a hol a „Patrona Regni Hungariae” kultusz történelmi- és vallásbölcseleti alapjait részletezte. Végül a „Te Deum” zárta be a gyönyörű egyházi és nemzeti ünnepélyt.

Új magyar egylet. A brassói magyar polgári kör — mint tudósítónk velünk közli — igen életrelvő és Brassóban nagy hűzapot pótló egylet létesítésén fáradozik. Ugyanis a derék kör egy polgári betegségleyező és temetkezési egyletet akar saját kebelében életbe léptetni. Örömmel üdvözljük a polgári kört indítványában és kívánjuk, hogy a nemes célt, melyet maga elé tűzött, mielőbb elérje. Hiszen mondanunk sem kell, hogy mily jótékonyan fog hatni betegség esetében az egylet tagjaira. Munkára fel!

Hangverseny. A brassói róm. kath. jótékony egylet f. hó 8-án a „Hotel Central, Nro 1” nagy termében, árva és szegény gyermekek javára tánczczal egybekötött hangversenyt tart, melynek műsora következő: 1. Kéler Béla: Magyar Concert nyitány, előadja a városi zenekar. 2. Schumann R.: a) „A szegény Pető” és b) „A holdas éj” baryton-solo, előadja Binder Jenő tanár úr. 3. Mozart: Quartett, előadják Dr. Matyéka Károly tanár ur, Brennerberg Viktorin k. a., Linz H. és Adler J. urak. 4. Beethoven: Alegretto scherzando a 8-ik symphoniából, előadja a városi zenekar. 5. a) Reinecke: „Abend-reih’n.” b) Chopin: „Lithaisches Lied.” c) Chopin: „Mein Geliebter.” sopran-solo, előadja Konopasek Laura k. a. 6. Lachner L.: A zene dicsénete, előadja a vegyes kar. — Jegyek László M. és L. és Simay testvér uraknál s este a pénztárnál kaphatók. Körszék 1 frt. 50 kr., számozott ülőhely 1 frt., állóhely 60 kr.

Színház Brassóban. Berger Jenő színiigazgató f. hó 15-én kezdi meg 12 előadásra szóló vendégjátékát, hogy a közönségnek alkalma nyíljon a társulatot, végleges Brassóba érkezése előtt megismerni. Bérelni, f. hó 8. átlól kezdve a színház épületben Hedwig Gusztáv pénztárosnál naponta 3—5 között lehet. A 12 előadásra szóló jegyek ára. körszék 12 frt, erkély 12 frt, magos szék 8 frt, zárt szék 7 frt, A régi bérlők felhívának, legkésőbb 11-ig bejelenteni, óhajtják-e székeiket megtartani?

Hangverseny. A brassói német férfi dalegylet f. hó 1-én tartotta a „Hotel Central, Nr. 1.” nagy termében ez évi első rendes hangversenyt. A dalegylet jelenleg Lassel Rudolf úr vezetése alatt áll s most kezdette meg működése 32-ik évét. Folytonos fejlődéséről tannskodik ez utóbbi hangversenye is, melyen különösen jó benyomást tett a karok finom árnyalása s mégis tömör összhangja. Nagy tetszést aratott Kjerulf „Brautfahrt”-ja, Neubner „Gretlein”-je és Veit tréfás bogárdala. Kellemes változasságot hozott a műsorba Konopasek Laura kisasszony éneke, a ki rokonszenves és jól iskolázott középsopránn hangjával: Brahm, Franz és Volkman dalait köztetszésre énekelte. Az egylet vegyeskara Milde „Csillagos eget” adta elő, melynek eleven hangulata és megragadó hangfestése nagyon jól hatott. A hangverseny fénypontját mindenestre Orendi úr tenorsoloját mondhatjuk, ki éreztetesen, tömör hangon egy népies dalt énekelt, zongorakísérettel, a kar közreműködésével.

Fillérestély. A helybeli magyar prot. jótékony nőegylet, az elmúlt években oly szép niveaura emelkedett fillérestélyeit a közelgő téli időnyben is rendezni fogja. E nőegylet évről-évre oly sok nyomort enyhít s annyi, hideg és éhség facsarta könyvet letörül, hogy indítatva érezzük magunkat lapunk olvasó közönségét a magunk részéről is felhívni, hogy e nőegylet működését a legmelegebb pártfogásban részesíteni sziveskedjék. Az első fillérestélyt holnap nov. hó 5-én, tartják, melyen Kozma József né és Szabó Sándorné úrnők, lesznek a háziasszonyok

Megnyitót mond tisz. Molnár János úr, mire ifj. Krummel N. zongorajátéka következik és végül Bán Anna kisasszony népdalokat énekel, melyeket Geöcze Sarolta kisasszony kísér zongorán. — A fillérestély 1/28-kor kezdődik. Belépti díj 20 kr.

Nemzeti hangverseny néhai Rátz Pál sírkövé javára. — Miután ifju Rátz Pál az összes cigányzenekarokat felszólította, miszerint járuljanak bármily csekély adománynyal is apjának immár felállított sírkövéhez, a mi brassói első cigányzenekarunk sem akar tétlen maradni és a Galuska testvérek elhatározták, miszerint csütörtökön nov. 6-án a Fleischer-féle vendöglőben nagy hangversenyt rendeznek. A tányérozás által bejövő összeg a költségek levonása után egészen a Rátz Pál sírkövének költségeire fog fordíttatni. A hangverseny igen érdekes műsorról van összeállítva és főleg Rátz Pál szerzeményei szerepelnek benne. A tömeges látogatás a szép cél érdekében nagyon kívánatos volna.

Rendőri hírek. (A járdák kezelése télen.) A városkapitányság a tél közeledtével figyelemzteti a t. közönséget, hogy a mostani jó időjárást felhasználva, a járdák felhíntására szolgáló poronddal magát idejekorán ellássa, mivel a városkapitányság a büntető szabályrendeletnek a járdák kezelésére vonatkozó határozmányait egész szigorral szándékozik keresztül vinni. — (Találtatott) szombaton, e hó 1-én este a „Hotel Central, Nr. 1.” szálloda előtt egy női csipkekendő, a mely a városkapitányságnál átvethető.

Tanítógyűlés. A Nagy-Küküllő vármegyei általános tanítóegyesület „bükösi fiókköre” f. évi nov. hó 8-án d. e. 10 órátlól kezdve Medgyesen az állami el. iskola helyiségében rendes gyűlést tart, melyre a t. tagtársak és a tanügy iránt érdeklődők tisztelettel meghívának. — Tárgysorozat: 1. Dániel Róza medgyesi tanítónő k. a. tanít a III. osztályban nyelvtant. 2. A tanítás bírálat. 3. Múlt gyűlés jegyzőkönyve fölolvastatik. 4. Pátrubán Mariska k. a. szaval. 5. Bartha Mózes fölülbírálat a Jenne Ede fölolvastására Tiszovszky Dániel által tett bírálat- és erre Jenne által tett ellenbírálatról. 6. Schelder Gizella k. a. felolvas a „tanító-gyűlésekről.” 7. Tagsági díjak befizetése. 8. Indítványok. 9. Tisztujtás. — Nagy-Selyk, 1890. október hó 24. — Konecz József, elnök. Szabó Mózes, jegyző.

Medvevadászat. Egy szebeni vadásztársaság gyönyörű nagy medvét ejtett el a napokban Gyurgyó környékén. Zsákmányul esett ugyanekkor több vadmacska is. A vizaknai vadászok is több vadat lőttek; Vizaknán igen jó vadászterület van s farkasokra többször is lehetne hajtóvadászatot rendezni.

II. Vilmos császár betegsége. A „XIX. Siécle” nek sürgönyzik Berlinből: Azt mondják, hogy a császár betegsége lényegesen rosszabbra fordult az utolsó napokban és hogy erős fájdalmakat kell kiállnia. Orvosai azon nézetben vannak, hogy ha a baj tovább tart, az orvosi mütét elkerülhetetlen lesz.

Brutális távirat. Egész komolysággal állítják, hogy Francis Laur boulangista képviselő múlt vasárnap a következő táviratot küldötte Moltke tábornagnak, ennek kilenczvenedik születésnapja alkalmából: „Ma ünnepli önt egy nemzet, de egy másik nemesebb és vitézebb nemzet átkozza és gyűlöli önt.” — Ezen távirat a nemzetközi távirómai egyezmény 7-ik pontja értelmében a határon visszatartatott és a feladónak visszaküldetett. Francis Laur ezután a táviratot borítékba helyezte és úgy küldte el a jubiláló tábornagnak.

Az összeférhetlenek. A függetlenségi párt minapi conferentiáján történt. Arról volt szó, hogy a párt, kit válasszon be a képviselőház összeférhetlenségi bizottságba. Feláll Károlyi Gábor gróf, s így szól: „Uraim! E tárgyra vonatkozólag nekem van egy tréfás és egy komolynak indítványom. A tréfás indítványom az, hogy az összeférhetlenségi bizottságba válasszuk be — Ugron Gábort. (Nagy derűtség.) Komoly indítványom pedig az, hogy válasszanak be oda — engem.” (Még nagyobb derűtség.)

A tüdővész gyógyításáról a „National Zeitung” a következőket írja: Koch Róbert tanár gyógymódjáról a sajtóban utóbb téves hírek jelentek meg. Most már nyíltan megmondhatjuk, hogy a tüdővész gyógyításának titka meg van fejtve. A tudós professor komoly okokból most még semmit sem közölhet a gyógyomódról, de nem sokáig fogja epeszteni a rettenetes betegségben sanyló emberek. Annyit már közölhetünk, hogy a gyógyszer patikában nem kapható, nem is chemikusok csinálják, hanem körülbelül a következő: a Koch-tanár által feltalált anyag

gal a sorvadás által megtámadott emberi testet beolták, úgy, hogy ott többé a mérges bacillusok nem szaporodhatnak, sőt a már meglévő is rövid időn tönkre mennek. A sorvadás menete nemsokára megszűnik, az ember egy darabig egy állapotban marad s csakhamar észlelhető a gyógyulás. A betegség nem térhet vissza, mert a csodálatos szer az ember testét a tuberculosis bacillusainak támadásától mindörökre megóvjá a nélkül, hogy ez által valami más bajt okozna.

Aluminium-léghajók. Chicagóból, a csodák és „megvalósított” képtelenségek városából ismét érkezett egy hír, melyet első hallásra legalább is nehéz dolog elhinni. Nem kevesebbről van szó, mint hogy aluminiumból szándékoznak léghajót készíteni s hogy ezzel a szándékkal már alakult is egy részvénytársulat, mely a rendelkezésére álló 20 millió dollárt már deponálta is az illinoisi államtitkárnál. A gyárépítéshez már hozzá is láttak; legalább az építkezésre a szerződést már megkötötték. A részvénytársulat arról biztosít, hogy két hónap múlva az első aluminium-léghajó elkészül.

Apróságok.

(Elsőjén.) A diák, gazdasszonyához:

— Ha valami olyan embert lát, a kinek számla van a kezében, kérem, ne bocsássa be; mondja, hogy nem vagyok itthon.

— De hátha nincs a kezében semmi?

— Akkor bizonyosan a zsebében van; tehát semmi esetre se bocsássa be.

(Egy berlini kocsmában.) Pinczér:

— Parancsol egy pohár tarragonait?

— Nem kell; nem szeretem a magyar bort.

— De kérem, a tarragonai nem magyar.

— Igaz, igaz, de úgy értettem, mintha barcelonait mondott volna.

(A photographiai kiállításon.) A vezető magyaráz:

— Im ez Daguerre arcképe. Ő találta fel a daguerrotípiát, mielőtt a photographia létezett volna. Daguerre született 1789-ben.

— Hát mikor született Photo?

(A titkos levélíró.) Hölgy:

— Lásd, nekem van annyi lélekerőm, hogy a névtelen levelet mindig megvetem s elvetem, a nélkül, hogy csak el is olvassam.

— Az mégis attól függ, — jegyzi meg egy fiatal hadnagy — hogy azt a levelet ki írta?

Irodalom

A legnemesebb szórakoztató egy jó lap s ezt csekély 6 forintért megszerezheti minden család, ha megrendeli a „Képes Családi Lapok” című szépirodalmi és ismeretterjesztő lapot, mely nemcsak hasznosan mulattató, értelem-, érzelem- és ízlés-nemesítő olvasmányokat nyújt olvasóinak, hanem „Nő a háznál” című mellékletével hű tanácsadója a családnak minden tagjának s gyönyörű, csak kiváló művészek által eredő képeivel a szép érzéket is fejleszti. Hogy magasztos céljának a „Képes Családi Lapok” mennyire megfelel: azt legjobban bizonyítja ama köz-

kedveltség, a melyben részesül s előfizetőinknek évről évre szaporodó száma.

A „K. Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadótól, (Budapesten, nagy korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legezelszerűbben postautalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványszámokkal.

A legújabb 44. szám következő változatos tartalommal jelent meg: Ne ölj. — Válasz Tolstoj Kreutzer Sonátájára. — Galitzyn Dimitry herceg kéziratából fordította: Brankovics György. — Ünnepi költemény. (A m. színészet jubileumára.) A m. kir. operaház diszeldadásán szavalt Jászay Mari. Várad Antaltól. — A tejfogak és a fogzási betegségek jelentkezése Dr. Bókai Jánostól. — Szerelm és bosszu. (Elbeszélés.) Paál Gyulától. — Temetőben. Elemértől. — Halottak napján, Palágyi Lajostól. — A két sirkereszt. Rajz. Serly Antaltól. — Államférfiak kávéja. — Mazarin bibornok naplója szerint. Latinból fordította: Prély István. — Három arckép. (Irta: Turgenjev I. Fordította: Balassa István. Gondolatok. Dr. Gerlóczy Zsigmondtól. — A hét tükre. Képeinkhez. Irodalom és művészet. Hymen.

Képeink: Temetőben. — Kolumbus-Emlék Chicagóban. — Az árva imája.

Regény-melléklet: Egy család démona. (Eredeti regény.) Irta Mericzay-Karossa Irma.

Közgazdaság.

Kiállítás Temesvárott. Bellusi Baross Gábor kereskedelemügyi m. kir. minister úr ő nagyméltóságának védnöksége alatt a temesvári kereskedelmi és iparkamara kezdeményezése folytán az 1891. évben egy délmagyarországi ipar- és mezőgazdasági kiállítás rendeztetik. Kiállítás tárgyát képezhetik:

a) gazdasági, ipari stb. cikkek a temesvári kereskedelmi és iparkamara kerületéből;

b) oly gyári és kézműipari készítmények, a melyek a temesvári kereskedelmi kamara területén nem állíttatnak elő, vagy a melyeknek meghonosítása Magyarországon kívánatos, avagy melyek az 1881. évi XLIV. vagy az 1890. évi XIII. t. cz. alapján állami kedvezményben részesített ipartelepeken készültek. — Ide tartozik a szövőipar minden ágazata: gyapju-, pamut- és vászonszövészet, gyapju- és pamutfonás, kötszövészet; üveg-, porcellán-, majolika-, agyag és játékaru-gyártás stb.

A kiállítás ezen osztályában kiállítók egész Magyarországból részt vehetnek.

c) Mindazon mezőgazdasági gépek és eszközök, valamint kézi szerszámok, továbbá a kisipar könnyebb s czélyszerűbb üzésére alkalmas mindennemű eszközök, szerszámok, készülékek, motorok és gépek.

Ezen osztályba bármely államból elfogadtatnak kiállítók.

A nemzeti házi-iparnak, a női kézimunkának, női háztartási cikkeknek, valamint az iparostanonczmunkának és iparostanoncz-oktatásnak külön osztályt szentelnek.

A kiállítás 1891. év július 19-én nyílik meg és szeptember 13-án záródik.

A bejelentési határidő 1891. január 31-én jár le.

Kiállítási szabályzatok és bejelentési ívek az érdekeltek rendelkezésére bocsátatnak: a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában

Osztrák-magyar-román vasuti kötelék. Folyó évi november 1-én a nevezett kötelékben a következő pótlékok lépnek életbe: VI. pótlék az V-ik, IX. pótlék a IV-ik és XI. pótlék a III-ik részhez. Ez által többek közt Brassó, Erzsébetváros, Gyulafehérvár, Kolozsvár, Maros-Vásárhely, Nagy-Szeben és Segesvár állomások a 2-ik (lenáruk, papír, parketták, kötélverő árúk), a 3-ik (mindennemű árúk kocsirakományokban) és a 6-ik kivételes díjszabásba (gazdasági gépek és eszközök) a fontosabb román állomásokkal való forgalmat illetőleg főlvetettek.

Ajánlati hirdetmény. A m. kir. államvasutak igazgatósága 1891—1893. évek folyamán szükséges különféle leltári tárgyak szállításának biztosítása céljából ajánlattárgyalást hirdetett ki. Szállítandó tárgyak: szerszámok, bádogtárgyak, kefék, üvegárúk, székek hajlított fából, fehérneműek, facsapok, kötélverő-árúk stb.

Az ajánlatok folyó évi november hó 25-ig nyújtandók be.

A hirdetmény a brassói kereskedelmi és iparkamara irodájában betekinthező.

Brassói vasútforgalom.

Vonatinulások.

Budapest felé: vegyesvonal reggel 4 órakor; gyorsvonal délután 2 óra 43 perczkor; személyvonal este 10 óra 32 perczkor.

Bukarest felé: személyvonal reggel 5 óra 30 perczkor; gyorsvonal délután 2 óra 33 p.-kor; vegyesvonal délelőtt 9 óra 48 perczkor.

Vonaterkezesek.

Budapest felől: személyvonal reggel 5 óra 20 perczkor; gyorsvonal délután 2 óra 23 p.-kor; vegyesvonal este 10 óra 31 perczkor.

Bukarest felől: gyorsvonal délután 2 óra 13 perczkor; személyvonal este 7 óra 21 p.-kor; vegyesvonal délután 5 óra 50 perczkor; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonal érkezik Predeálról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. november hó 4-én.

Román papírpénz à 20 frank	9.06	vétel 90.9	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.02	„	9.06 „
Napoleon'or (aranypénz) . . .	9.09	„	9.12 „
Török lira	10.35	„	10.40 „
Arany	5.35	„	5.40 „
Orosz papírrubél	138.—	„	139.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)
Laptulajdonos: Harmath Lajos.

HIRDETME NYEK.

Butor üzlethelyiség-változás.

Alólirott értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy butorüzletemet a **Kapu-utca 48. sz.** alatti saját házamba helyeztem át, a hol mindennemű butorokkal a legjutányosabb árért szolgálok.

Teljes tisztelettel

1) 1—10 **PAPP FERENCZ.**

Szám 4375.—1890.

Pályázati hirdetés.

A megyei közigazgatási erdészeti bizottság által a kőhalmi szolgabírói járásban megállapított homoródi, alsó-rákosi, hévizi, kőhalmi, sövényesi, lemneki és szász-tyukosi erdőőri állomásokra ezennel pályázat hirdettetik. Az erdőőr a járásának nevét viselő községben köteles lakni. Évi fizetése negyedes részletekben, a járáshoz tartozó erdőbirtokok által utólag. fizetendő 240 frt.

A fenti állomásokra pályázni akarók felhivatnak, az erdőtörvény 37-ik §-ában előirt teljes minősítésiüket igazoló okmányaikkal főlserelt pályázati folyamodásukat folyó évi **november 7-ig** az alólirott főszolgabíróhoz annál bizonyosabban betérjeszteni, mivel a később érkező folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Kőhalom 1890. október 24-én

A járási főszolgabíró helyett:
(339) 3—3 Boér, szolgabíró.

Jó ó-bor

egy liter 20—25—30 és 40 kr.-ért literes üvegekben kapható

Nagy-utca 48. sz. a.

Az üvegek 8 krban visszavétetnek.

Nagyban olcsóbb árak!

(2) 1—10